

पद १०

(राग: झिंजोटी - ताल: दीपचंदी)

वेडी पिशी मी जाहल्यें बाई ग । गुरुचरणीं लीन झाल्यें कीं । गृह
धंदा मज काहीं सुचेना । इंद्रिय धामा निमाल्यें कीं ॥१॥ कानाचें
ऐकणें राहिलें । नेत्र असुनि न दिसे कांहीं । स्पर्श विषयाचा भान
उडाला । घ्राणीं ग्रहणत्वचि नाहीं ॥१॥ मलमूत्र होउनियां न होय ।
पाय असुनि पंगु झाल्यें । जिव्हेचा रसस्वाद उडाला । हात असुनि
व्यवहार न चाले ॥२॥ मन हें पांगुळलें बाई ग । वाचा बोबडी
वळली कीं । बुद्धीची निर्बुद्धी झाली । अहंकृति हेहि गळाली कीं ।
माणिक म्हणे गुरुचरणीं लीन झाले कीं ॥३॥